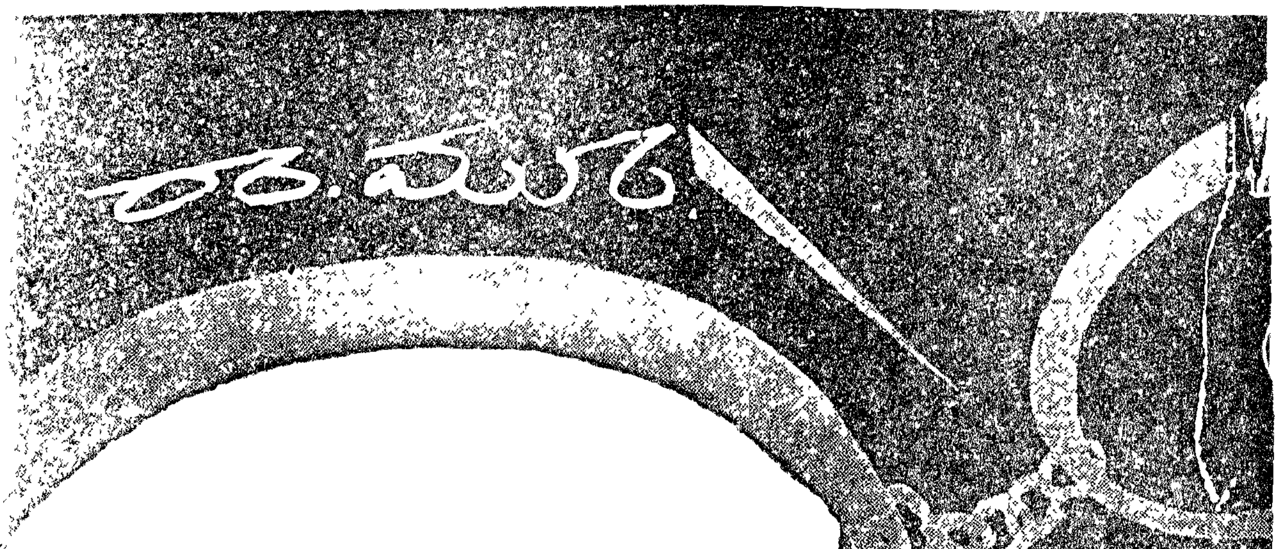

జ్రూలాన్ ఒకటవతేదీ సాయంత్రం ఆరయింది.

అపుడే ఓవర్ బ్రిడ్జి పై లైట్లు వెలిగాయి. ఇంకా వెచ్చని గాల్పు తగ్గలేదు. అమరావతి రోడ్డు పై జనం రద్దీగా తిరుగుతున్నారు. 'శంకర్' అపుడే హోటల్‌లో కాఫీ త్రాగి, సిగరెట్ వెల్గించి, దమ్ము లాగి, ఒక్కసారి హాయిగా వళ్ళు విరుచుకున్నాడు. అతని కివ్వాళ పర్వదినం. అతని చేతినిండుగ పని! దండిగ డబ్బు! ఇవ్వాళ్లే ఉద్యోగులకు జీతం తాలూకు డబ్బందుతుంది. ఏ రెండు జేబుల్లోని పర్సులు లాగినా ఈనెల గడున్తుంది. ఇలా ఆలోచించుకుంటూ ఆనందభవన్ హోటల్ పరిసరాలలో మసలుతున్నాడు జేబుదొంగ శంకర్!

శంకర్ దొంగలాగుంటా డనుకొనేరు. అలా ఉండడు. ఏ గెజిటెడ్ ఆఫీసర్‌లానో ఉంటాడు. ఖరీదైన షార్క్‌స్కిన్ పాంట్లేస్తాడు. ఫుల్ బూట్లు తొడిగి, ముంచేయికి వల్లతోలు వాచీ ధరిస్తాడు. వల్లటి వాచీ చక్కగా అమరిఉంటుంది. నల్లటి వంకీల జుట్టును చక్కగా దువ్వుకొనేవాడు. చూచే వాళ్ల కల్మషాలు పోయేటట్లు చిరునవ్వుతో ఆకర్షణీయంగా ఉంటాడు. అతని కుడిచెంప పై లేత రంగు పుట్టుమచ్చ కందిగింజంత ప్రమాణంలో ఉంటుంది! అన్నిటికన్న మించిన గుర్తు అతనిఎడమ చేయి పై 'డి. శంకర్'అనే పచ్చబొట్టుఉంటుంది.

ఆఫీస్‌లో అలసి సొలసి ఉన్న శరీరములకు కాస్త కాఫీనీళ్ళు పోద్దామని ఆఫీస్ ఫైళ్ల కట్టల్లోంచి బయటపడిన కలెక్టరాఫీస్, పి. డబ్ల్యు.డి. ఆఫీసుల్లోని గుమాస్తాలు మెల్లగా హోటల్ మెట్లెక్కుతున్నారు.

సూర్యనారాయణ, జీతం రెండువంద లందుకొని ఆరు గంటలకు పి. డబ్ల్యు. డి. ఆఫీస్‌లోంచి బయటపడి చకచక నడిచి హోటల్ చేరాడు. కాఫీ త్రాగుదామని సూర్యనారాయణ హోటల్ మెట్లెక్కుతున్నాడు. లోపలనుంచి వచ్చేవారితోను, బైటనుంచి లోపలికి వెళ్లేవాళ్లతోను హోటల్ బయట రద్దీగా ఉన్నది. శంకర్ ఇదంతా నిశితంగా చూశాడు. అతని కళ్లల్లో మెరుపు కన్పించింది. 'హ' అని ఒక్క చిటికెవేసి, సిగరెట్ దూరంగా కొట్టి, ఆ గుంపులోకి చొరబడి, అయిదు నిమిషాలలో ఓవర్ బ్రిడ్జి పై చకచక నడిచి కొత్తపేటలోని తనరూమ్‌కొచ్చి పడ్డాడు.

సూర్యనారాయణ 'మధు'కి అయిదు రూపాయలు ఇవ్వాలి. హోటల్‌లో కనబడ్డ మధుకు అయిదురూపాయ లివ్వదలచి జేబులో చెయ్యి పెట్టేసరికి పర్సు లేదు! "పర్సు! నా పర్సు!" అని పిచ్చిగా అరిచాడు సూర్యనారాయణ. గబగబ పాంటుజేబులు వెదికాడు. 'ఊహు' లేదు. అయినా అతనికి బాగా గుర్తు పక్కజేబులో ఉంచినట్లు! పర్సుతోబాటు డైరీకూడా ఉంది. అదీ పోయింది. అప్పటికే అతని చుట్టూ చాలామంది చేరారు. "ఏమిటోయ్?" అని అడిగాడు మధు. "జీతం ఉన్న పర్సు ఎవడో కొట్టేశాడు!" అన్నాడు సూర్యనారాయణ నీరసంగా. మెర్క్యురీ లైట్ల కాంతిలో సూర్యనారాయణ కళ్లల్లోని నీళ్లు 'తళుక్'మన్నాయి.

"పిల్లవాడికి, పిల్లకి మందు లెక్కడనుంచి తేను? రేపటినుంచి సంసారం గడిచే దెట్లా?' ఇత్యాది ఆలోచనల బరువుతో బ్రాడీపేట, రెండో లైన్‌లో ఉన్న ఇంటికి చేరాడు సూర్యనారాయణ.

(45-వ పేజీ చూడండి)

శంకర్, రొప్పుతూ రూమ్‌లోకొచ్చి కాసిన్ని నీళ్ళు త్రాగి, సిగరెట్ వెలిగించి, తను కొట్టేసిన పర్సు, డైరీ తీశాడు. పర్సు తీయబోతే ఆ కంగారులో డైరీ వచ్చింది! డైరీ అవతల పెట్టాడు, నల్లగా నిగనిగ లాడుతున్న పర్సులో ఇరవై పది రూపాయల నోట్లున్నాయి "అబ్బ! రెండు వందలు!" అని ఆ డబ్బు భద్రంగా తన సూట్‌కేసులో దాచి, చాపపై వెల్లకిలా పడుకున్నాడు. 'ఇంకా భోజనం చేయలేదు. ఇంకో గంట ఆగి చెయ్యవచ్చులే ఇపుడేగా కాఫీ త్రాగి, టిఫిన్ తిన్నది? న్ప్ తోచటంలేదు' అనుకొంటున్న శంకర్‌కి అవతల పారేసిన డైరీ కన్పించింది. 'పోనీ ఆ డైరీ చదువుదాం' అనుకొని కూర్చొని పేజీలు తిరగవేశాడు. ఆ పేజీ 'మే' నెలది! మే 31 వ తారీకుకు ఎదురుగా ఇలా వ్రాసి ఉంది పెద్ద పిల్ల 'రమ'కు జ్వరం! దానికి, చిన్నపిల్ల 'సీత'కి, మందులు కొనాలి. యాభై రూపాయలు అప్పెవరిస్తారు? రేపు జీతం వచ్చినతర్వాత కొనాలి! ఇవ్వాళ్ళ ఇంట్లో అందరం కాఫీ త్రాగి ఉన్నాము! పెద్దపిల్ల పండ్లరసం అడిగితే పంచదారనీళ్ళు కమలాపండ్ల రసమని పోశాము! పసిపిల్లకు గుక్కెడు పండ్లరసం పొయ్యలేని అసమర్థుడినా? రేపు జీతం రాగానే పిల్లకు పండ్లు, మందులు తెచ్చే తక్కినవి తెస్తాను"

ఇంతవరకు చదివేసరికి శంకర్‌కి కడుపులో చెయ్యిపెట్టి కలచినట్లయింది. 'పాపం! ఇవాళ్టి జీతంపై ఎన్ని ఆశలు పెట్టుకున్నాడో? జీతం ఇంటికి చేరలేదే? ఆ కుటుంబం గతి ఏంకావాలి? ఎన్నాళ్ళు పస్తులుంటారు? ముఖ్యంగా మందుల్లేని ఆ పసిపిల్లలగతి ఏంకావాలి? చచ్చిపోతారా? వాళ్ళు పోతే ఆ తల్లిదండ్రుల గతి .... ? ఇక ఆలోచించలేకపోయాడు శంకర్! అన్యాయంగా ఆర్జించే లక్షాధికారులుండగా నెల రోజులు రెక్కలు విరుచుకొని ఇవ్వాళ్టి జీతంపై ఎన్నో ఆశలుంచుకొన్న మానవునిజేబా నేను కొట్టింది? కష్టాల్లో ఉన్న సోదరమానవునికి నే చూపిన సానుభూతి ఇదా? ఒక కుటుంబం అంతరించటానికి తానే కారకుడా?' శంకర్ ఏనాడో మర్చిన 'ఒక గొంతుక' 'అవును' అన్నది. గది అంతా 'అవును నువ్వే కారకుడివి' అని ఘోషించినట్లయింది! శంకర్ ఇపుడే మేల్కొన్న మానవత్వం, కొని తెచ్చుకొన్న దానవత్వం మధ్యలో ఊగి, ఆ శక్తికి తట్టుకోలేక "లేదు ఆ కుటుంబం నాశనమవటానికి వీల్లేదు" గట్టిగానే అరిచాడు శంకర్. భారంగా కళ్ళు మూసుకుని మళ్ళీ పడుకున్నాడు.

'ఇపుడా డబ్బుల ఆ యజమానికి అందచేయుటమెలా?' ఇదే శంకర్‌కి పట్టుకొన్న బాధ! అకస్మాత్తుగా డైరీ గుర్తుకొచ్చింది. ఆ డైరీ మొదటి పేజీ తీశాడు అతని ఆశ ఫలించింది! మొదటి పేజీలో 'పి సూర్యనారాయణ, 15అడ్డరోడ్, సెకండ్‌లైన్, బ్రాడీపేట, గుంటూరు—2' అని వ్రాసివుంది. 'అమ్మయ్య' అనుకున్నాడు. 'ఎట్లా అందించాలి? పిలిచివ్వాలా? పిల్చిస్తే పోలీసులకు పట్టిస్తాడేమో? అలాకాదు, రహస్యంగానే చేర్చాలి పది గంటల ప్రాంతంలో ఆ రోడ్‌లో ఎక్కువ జన సంచారం ఉండదు. ఆ సమయంలో ఆ ఇంట్లో

దొంగా మనిషే!

(16-వ పేజీ తరువాయి)

ప్రవేశించి, కిటికీద్వారా లోపల ఉంచితే సరి!' ఇలా ఆలోచించుకొంటూ తల్లి ఫోటో చూశాడు. ఆ ఫోటో తన తల్లి పెళ్ళయిన కొత్తలో తీయించుకొన్నది ఎంత కల్మషరహితంగా నవ్వుతోంది? ఆ మహనీయురాలి కడుపున గౌరవప్రతిష్ఠలుకల కుటుంబంలో పుట్టిన తను ఇలా అధోగతికి జారటానికి కారణం ఎవరు? ఏమో? శంకర్‌కి సమాధానం లభించలేదు. తనీ నీచస్థితికి జారటానికి ఒకవిధంగా తన చెల్లెలి మరణమే! ఆ చెల్లెలు మరణంతోనే తన కుటుంబం చెల్లాచెదరయి, తల్లి మరణించి, తనీస్థితికి దిగజారాడు. శంకర్ తలపులు పదిహేను సంవత్సరాలనాటి జీవితం వైపు మళ్ళినాయి—

2

అపుడు తను ఫోర్త్‌ఫారం చదువుతున్నాడు. తండ్రి 'ఎలిమెంటరీ స్కూలు' లో టీచరు ఆ ఇల్లు, అరవై రూపాయల జీతం! అదే ఆయన ఆస్తి. ఆ అరవై రూపాయిలతోనే కుటుంబం గడవాలి. కాని అమ్మ ఓర్పు గలది. ఆ స్వల్ప ధనంతోనే సంసారం గుట్టుగా రట్టుగాకుండా వాడేది!

ఇక తండ్రికి మరుక్షణం కోపం, మరుక్షణం శాంతం! ఆయనకి కోపం వస్తే ఉగ్రనారసింహావతారం దాలుస్తాడు. శాంతంగా ఉంటే 'ఏరా అబ్బాయి?' అని పలకరిస్తాడు. తనీ పచ్చ పోడి పించుకోనన్న రోజున చింతబరిక తీసుకొని వీపు వాతలుతేలేట్లు కొట్టాడు. అడ్డుపడిన అమ్మకూడా నాల్గు తగిలాయి మళ్ళీ ఆరోజు రాత్రి నిద్రపోయినతర్వాత ప్రేమగా వీపు నిమురుతూ "పాపిష్టి వాడిని! ఎలా కొట్టానురా నాయనా" అని కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకున్నాట్ట! అలాంటివాడాయన.

తన తల్లిదండ్రులకు కల్గిన సంతానంలో తనే పెద్దవాడు. తండ్రికి శివుడంటే మహా భక్తి! అందువలననే తనకు 'శంకర్' అని పేరు పెట్టాడు తన తరువాత చెల్లెలు 'సుశీల'. ఆ తరువాత పిల్లే 'అనూరాధ' అనూరాధ ఆరేళ్ళు పెరిగింది. దాని మరణమే తన కుటుంబానికి మరుభూమిగా మారింది అనూరాధంటే తండ్రికి విపరీతమైన ప్రేమ! దాని చిలిపిమాటలే ఆ ఇంటిలో నవ్వులనే పువ్వులతోట సృష్టించేది. ఆయన స్కూలునుండి వస్తూనే "అమ్మాయి అనూరాధా" అని పిల్చి, దాన్ని ఒళ్ళో కూర్చోపెట్టుకొనేవాడు. భోజనం చేసినపిదప దానిని పక్కలో పెట్టుకొని నిద్రిస్తాడు. అంత ప్రేమ ఆయనకు అనూరాధంటే!

అనూరాధకి ఆరో ఏట టైఫాయిడ్ వచ్చింది. అవి నెలాఖరురోజులు. నాన్నచేతిలో డబ్బు లేదు తెల్సినవాళ్ళందర్నీ అడిగాడు. అందరూ పెదవి విరిచారు. నాన్నకు కాళ్ళుచేతు ఆడలేదు. అన్నాహారాలు మరిచి అనూరాధ మంచంప్రక్కనే కూర్చొనేవాడు అహర్నిశలు. ఆఊరి డాక్టర్ మందులు రాసిచ్చాడు. అవి కొనటానికి డబ్బు లేదు. ఎదురుచూస్తున్న జీతాలు చేతికందాయి. ఆరోజు అనూరాధ పరిస్థితి విషమించింది. నాన్న జీతం అందుకొంటూనే బెజవాడ పరిగెత్తాడు. మందులు కొని ఆదరా బాదరా పరుగెత్తుకొచ్చిన నాన్నకి ఎదురుగా అనూరాధ శవం కన్పించింది. ఆయన హృదయం వెయ్యిచెక్కలయింది. తీసుకొచ్చిన మందులు అలాగే జారవిడిచాడు. ఆయన కంటినుండి బాష్పబిందువులు రాలుతున్నాయి. అనూరాధశవంప్రక్కనే కూలబడి "నేను మందులు సమయానికి తీసుకురాలేని అసమర్థుడినని నన్ను వదిలిపెట్టి పోయావా తల్లీ!" అన్నారు. అంతే! ఆయన ఆరోజు భోజనం చేయలేదు. ఎక్కడో శూన్యంలోకి చూస్తూ కూర్చొనేవాడు. ఆయన మనస్సు వికలమయింది. సర్వం శూన్యంగా భావించాడు. తన బ్రతుకే నిరర్థకమనుకున్నాడు. ఆ భావనలోనే దారుణ నిర్ణయం తీసుకున్నాడు. తెల్లవారి లేచి చూసుకొనేసరికి నాన్న మంచంపై లేడు అమ్మ వాకిలీ దొడ్డీ అన్నీ వెతికింది. ఉహూఁ నాన్న కనబడలేదు ఆఖరికి నాన్న దిండుక్రింద ఉన్న కాగితం లాగింది అమ్మ. అందులో 'నాకోసరం అనవసరంగా వెతకవద్దు' అని వ్రాసివుంది. అమ్మ నిశ్చేష్టయై అలాగే మ్రాన్పడిపోయింది. ఆమెకు ఏడవటానికి కళ్ళనీళ్ళు ఇంకిపోయాయి. నిన్న పిల్ల మరణించింది నేడు భర్త పరారి!

కాని తనతల్లీపరిస్థితిని అతి ధైర్యంగా ఎదుర్కొంది. ఆవిడ డ్రాయర్‌లో ఉన్న ముప్ఫయి రూపాయలు తీసుకొని సుశీలను, తనను తీసుకెళ్ళి 'గవర్నర్‌పేట' లో ఒక యిల్లు పది రూపాయలు అద్దెకు తీసుకొని, కుట్టుమిషన్‌ను వాయిదా పద్ధతిన డబ్బు తీర్చే షరతుమీద తీసుకొచ్చి కుట్టనారంభించింది! అమ్మజాతకం గొప్పది. పదిరోజుల్లో ఇరుగుపొరుగువారికి తలలోని నాలికయింది. ప్రతివారు 'సీతమ్మగారు చక్కగా కుడుతుంది! ఆవిడదగ్గరనే కుట్టించుకోవాలి' అని చాలామంది ఖాతాదార్లు చేరారు. నెలలో చాలామందికి తెల్సిపోయింది తన తల్లి సంగతి. గవర్నర్‌పేట మొత్తం తన తల్లి దగ్గరే కుట్టించుకొనేవారు తనను ఫిఫ్త్‌ఫారంలోకి చేర్చింది సుశీల పదేళ్ళపిల్ల. దాన్ని ఫస్టుఫారంలోకి చేర్చింది. తనేమన్నా సుఖపడితే ఆ రోజు

ఫిల్మ్ రిప్రజంటేటివ్ :- విన్నారా? ప్రేక్షకు లేమనుకుంటున్నారో? మా చిత్రం అసలు డబ్బింగు చేసినట్టే లేదట.

ఎగ్జిబిటర్ :- అవునవును. ఒక్క తెలుగుమాటకూడ వినబడలేదట. ఒరిజినల్ అరవచిత్రమేనని అనుకుంటున్నారు.

పి. ఆనందవర్మ (భీమునిపట్నం)

యాలక్కాయ, లవంగము
తాంబూలములకు
యిప్పుడు అక్కరలేదు.
రూచి
సుగంధ ద్రవ్య సముదాయము
అన్ని కిరాణాకొట్లలో దొరుకును.
కిళ్ళీకొట్లలో వాడబడుచున్నది.
నానాకాస్మటిక్సు, విజయవాడ-2.

క్రమం తప్పక వాడండి
నీమ్
టూత్‌పేస్ట్
ఆధునిక టూత్ పేస్టులో వాడబడు అవసరమైన ఔషధము లన్నింటితో కలసి, వేపలోని శక్తివంతమైన భాగములన్నియు పొందియున్న ఒకే ఒక టూత్ పేస్ట్
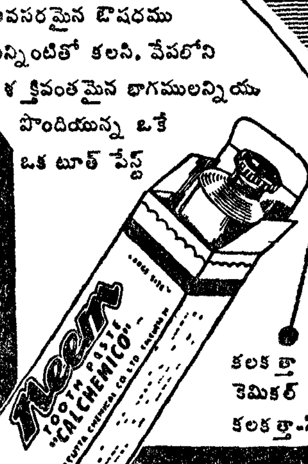

కలకత్తా కెమికల్
కలకత్తా-29
NTP-192 TE
దక్షిణ ఇండియా ఆఫీసు
5/149, బ్రాడ్వే, మద్రాసు-1.

దొంగా మనిషే!

ల్లోనే సుఖపడ్డాడు అమ్మ ఏ లోటు లేకుండా సంసారాన్ని తీసుకొస్తోంది

కాలచక్రంలో రెండు సంవత్సరాలు తిరిగినాయి తనిప్పుడు స్కూల్ ఫైనల్లో ప్యాసైనాడు స్కూలుకి ఫస్టుగా వచ్చానని అమ్మ తెగమురిసి, 'నా తండ్రే' అని నా నుదురు ముద్దుపెట్టుకొంది విశ్రాంతిలేని పనివల్ల తను ప్యాసైన సంగతి తెల్సిన పది రోజులకు అమ్మ మంచమెక్కింది డాక్టర్ పరీక్షించి 'టైఫాయిడ్' అని తేల్చాడు అమ్మ మిగిల్చిన వంద రూపాయలు పళ్ళకని, మందులకని ఖర్చయినా

అమ్మ ... ఆరోజు ... ఎక్కువంగా ఉంది! డాక్టర్ వచ్చి చూసి, చీటీమీద ఏదో మందు వ్రాసి, నన్ను పిలిచి ఆ ఇంజక్షన్ తీసుకు రమ్మన్నాడు డ్రాయర్ తెరిచి చూస్తే చిల్లి గవ్వ లేదు! "డబ్బేమీ లేదమ్మా" అని అమ్మకు చెప్పాను అమ్మ లోపలనుంచి వస్తున్న దుఃఖాన్ని ఆపుకుంటూ "ఎందుకులే నాయనా! డబ్బు లేనపుడు ఏంచేస్తాం? పోతే పోతుంది, లేకపోతే లేదు" అంది

కాని డాక్టర్ "బాధపడకమ్మా! ఒరే శంకర్ లక్ష్మి మెడికల్‌షాపు కెళ్ళి, నే నియ్యమన్నానని ఈ ఇంజక్షన్ తీసుకురా! డబ్బు తర్వాతిస్తానని చెప్పు ఇదిగో ఈ చీటీ చూపు" అని చీటీ రాసిచ్చాడు డాక్టర్ ఆ మహానుభావుడు చేసిన సాయానికి చేతులెత్తి నమస్కరించాలి

తను మందు తీసుకువచ్చాడు డాక్టర్ ఇంజక్షన్ సిరెంజి 'క్లీన్' చేస్తున్నాడు అమ్మ తన్ను దగ్గరకు పిలిచి "నాయనా! నీతిగా బ్రతుకు! చెల్లెలు జాగ్రత్త! ఎప్పుడైనా మీ నాన్న కనిపిస్తే, అమ్మ నీకోసరం కలవరించి, కలవరించి చనిపోయిందని చెప్పు. తన నమస్కారాలు అందజేయమన్నది అని చెప్పు. ఏం?" అన్నది ఇంజక్షన్ ఇద్దామని చేయి పట్టుకొన్న డాక్టర్ "సీతమ్మగారూ!" అని "మీ అమ్మ ఈ లోకాన్ని వదిలి వెళ్ళింది నాయనా" అని మెడిసిన్‌బాగ్ తీసుకొని వెళ్ళిపోయాడు. ఇరుగు పొరుగుల సాయంతో అమ్మ గుప్పెడు బూడిదై పోయింది

చనిపోయిన అమ్మ గుర్తుకురాగానే శంకర్‌కి దుఃఖం తన్నుకొచ్చింది. కళ్ళ నీళ్లను జేబు రుమాలుతో తుడుచుకొన్నాడు 'ఆరోజు రాత్రి అన్నం లేదు తను, సుశీల కడుపులో కాళ్ళుపెట్టుకొని పడుకొన్నారు. మరునాడు సుశీచేయి పట్టుకొని బజార్నవెంటపడ్డాడు. ఎవరు పెడతారు తిండి? అప్పు డడుక్కోవటం చేతకాదాయెరి! మెల్లగా మార్కెట్‌వైపు వెళ్ళారు అక్కడో పెద్దమనిషి నాదగ్గరికొచ్చి "ఏరా కూరలబుట్ట తెస్తావా? బేడ ఇస్తాను" అన్నాడు తను ఒప్పుకున్నాడు సుశీ దగ్గరికెళ్ళి "చూడు చెల్లీ! నువ్విక్కడే నిల్చో! ఎక్కడికీ పోకు! తెల్సిందా? ఎంతసేపయినా నిల్చో" అని ఒకటికి పదిసార్లు చెప్పి, ఆ కూరల బుట్ట ఎత్తుకున్నాను. దానమ్మకడుపువాడ మణుగు బరువుంది ఆ మహానుభావుడు ఆ మణుగు బరువు బుట్ట నెత్తినపెట్టి మైలు తిప్పి, ఇంట్లోకి పెట్టించుకుని బేడ ఇచ్చాడు తను సంతోషంగా ఆ బేడ పుచ్చుకొని దారిలో పకోడీలు కొని మార్కెట్‌కు వెళ్లాడు. అక్కడ చెల్లెలు సుశీల లేదు! గుండెలలో రాయి పడ్డది. పొట్లం జేబులో పెట్టుకొని "సుశీ" అని కేకేస్తూ ఆ ప్రాంతమంతా వెదికాడు. ఫ్ఫ్ ఎక్కడా జాడ లేదు అక్కడనుంచి బెజవాడంతా కలయదిరగటం మొదలుపెట్టాడు ఎక్కడా కనపడలేదు రవిస్ కాల్వ వంతెనదగ్గరికొచ్చినా చెల్లెలు కనపడలే దన్న కోపంకొద్దీ పకోడీలపొట్లం నీళ్లలోకి కొట్టాడు మధ్యాహ్నం రెండింటిదాకా తిరిగాడు సుశీల కోసం కాని తన చెల్లి, తన ప్రాణం కన పడలేదు! అపుడే కాదు ఇంతవరకూ కనబడలేదు. కాని ముందు బ్రతుకుతెరువు చూచుకోవద్దా? ఏదన్నా షాపులో ఖాళీ ఉందేమోనని వెతికాడు. తన స్కూలుఫైనల్ ఫస్టు వీసమంతయినా ఉపయోగించలేదు అమ్మ మురిసిపోవటానికి తప్ప! ప్రతివాడూ 'నా షాపులో ఖాళీలేదు' అన్న శబ్దమే పలికాడు.

కడుపు మాడిపోతోంది ఎండలో ప్రొద్దుటినించి వచ్చి మంచినీళ్లయినా ముట్టకుండా తిరిగితినాయె, శోషవచ్చి పడిపోతాడేమో ననుకున్నాడు తను! 'గౌరవంగా బ్రతకటానికి ఏ మార్గము అనుకూలంగా లేదు ప్రొద్దున మోసినట్లు కూరలబుట్టలు మోస్తే? అమ్మో! కష్టం! ప్రొద్దుటి బరువుకు ఇంకా నొప్పులు పోలేదు. ఇంకేం చేయాలి? ఇపుడీ ఆకలి జయించటమెట్లా? అలా ఆలోచించుకొంటూ ఆరుగంటలకు ఏదో హొటల్ చేరాడు

హొటల్‌లో ఒక పెద్ద పొట్ట ఆసామి బిల్లు చెల్లిస్తున్నాడు చూస్తే లక్షాధికారిలాగున్నాడు. నాల్గువ్రేళ్ల కుంగరాలున్నాయి సిల్కు లాల్చీ, గ్లాస్కో పంచె ధరించి వందరూపాయల నోటిచ్చాడు క్యాషియర్‌కు మిగిలిన తొంభైతొమ్మిది న్నర పర్సులో నుంచుకొని మెట్లు దిగుతున్నాడు. ఆదివారం కావటంచే హొటల్ బైట సందడిగా, రద్దీగా ఉన్నది. లక్షాధికారి పచ్చటి సిల్కు లాల్చీ పక్కజేబులో నల్లటి పర్సు కనబడుతోంది. అబ్బా! అంతడబ్బు తనదగ్గరుంటే? గుంపులోంచి వస్తున్న లక్షాధికారి పక్కన నడుస్తూ ఆ జేబులోని పర్సు లాగేశాడు తను! అప్పటినుంచి తన అధఃపతన మారంభమయింది ఆఖరికి తనొక జేబుదొంగగా స్థిరపడ్డాడు

ఆపర్సు కొట్టేసినా అపుడు భయంతో చెమటలు పట్టాయి ఇక బెజవాడలో ఉండలేక రైలెక్కి గుంటూరు వచ్చాడు. అప్పటినుంచి గుంటూరులోనే స్థిరపడ్డాడు జేబుదొంగగా జీవిస్తున్నాడు ఎందరి తల్పులో తన చావు కోరుతున్నారని తెలుసు ఎంతమంది తన జీవానికి ఉసూరు మంటున్నారో తను ఎరుగు. కాని విధి తన విషయం వక్రించింది దాని ఫలితమే యిది ఈ ఊబిలోంచి బైటపడటానికి అహర్నిశలు ప్రయత్నించాడు డబ్బు చేతిలో పుష్కలంలంగా ఉన్నా అంతులేని మనం క్షోభనుభవించాడు. కాని తన క్షోభ ఎవరు గుర్తించారు? ఈ డైరీ

ఉండబట్టిగాని తానుమాత్రం డబ్బు పోయినవారి కష్టాలు కష్టాలు తెల్సుకోగల్గాడా ? లేదు! తనపై బడుతున్న పాపభారము తగ్గించుకోవటానికి ఈ చిన్న సత్కార్యము చేదాము. వాళ్ళు పొందే ఆనందం కళ్లారా చూదాము!' అనిపించింది.

ఇలా ఆలోచించుకొని రిస్టువాచీ చూశాడు శంకర్. పర్సు, డైరీ పాంటుజేబుల్లో సర్దుకున్నాడు. చకచక నడిచి 'హోటల్' లో భోజనం చేశాడు. మిఠాయికిల్లీ బుగ్గన బిగించి చార్మినార్ సిగరెట్ గట్టిగా దమ్ము లాగాడు. సినిమా వదిలినట్టున్నారు. జనం గుంపులు గుంపులుగా వస్తున్నారు. శంకర్ గర్వంగా సిమెంట్రోడ్డుపై అడుగులేస్తూ రెండవ లైన్లోని పదిహేనవ అడ్డరోడ్డు చేరి ఇంటికి వేసివున్న నెంబర్లను చూస్తూ నడవసాగాడు. ఆ ఇళ్లమధ్యన సున్నము కొట్టబడి బంగళా పెంకులతో కప్పివున్న ఇంటిముందు ఆగాడు. ఎదురుగా ఉన్న లైటువల్ల ఆ ఇంటినెంబరు స్పష్టంగా కనబడుతోంది. శంకర్ డైరీ చూసి ఆ నెంబరు యిల్లే తను చేరవలసినదని నిశ్చయించుకున్నాడు! చుట్టూ చూశాడు. రోడ్లో జన సంచారం లేదు. వీధి అంతటా ఆవరించివున్న నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చుకొని కీచురాళ్ల శబ్దం వినిపిస్తోంది. ఎక్కడో అరిచిన కుక్కఅరుపు గాలిలో తేలి వచ్చి చెవులకు సోకుతోంది. శంకర్ చివరసారిగా గట్టిగా దమ్ములాగి సిగరెట్ అవతల పారేసి వాచీ చూశాడు. 'పర్సు యజమాని కివ్వటం వివేకమైన పనేనా ? ఇటువంటి ఛాన్సు మళ్లీ రేపు దొరుకుతుందా ? దొరక్కపోతే తన గతి ? డైరీలోని మందుల ప్రస్తావన గుర్తుకొచ్చింది తనేమయినా సరే ఆ పిల్లల ప్రాణాలు కాపాడాలి తను చస్తే ఏడ్చేవాళ్లుకూడా లేరు. కాని ఆ పిల్లలు పోతే తండ్రి, తల్లి పడేబాధ ? అనూరాధ చనిపోయినపుడు తండ్రి పడ్డ దుఃఖము గుర్తుకొచ్చింది శంకర్కు. ఆ దుఃఖము వీళ్లు పడకూడదు. పర్సు లోపల పెట్టితీరాలి. ఇలా నిశ్చయించుకొని శంకర్ దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి, అడుగు ఎత్తున నున్న కాంపౌండ్ గోడ ఎక్కి లోపల చూశాడు. చిమ్మచీకటి. కన్ను పొడుచుకొన్నా కానరావటంలేదు. శంకర్ గోడమీదనుంచి లోపలకు దూకాడు. గాలికి రాలిపడిన ఎండుటాకులు గలగల మన్నాయి.

శంకర్ ఇంటివైపు చూశాడు. దక్షిణంవైపున్న కిటికీలోంచి గుడ్డివెలుతురు ప్రసరిస్తోంది! ముళ్లు గిళ్లు ఉంటాయేమోనని జాగ్రత్తగా చేతులతో తడుముకొంటూ ఆ కిటికీ చేరి లోపలకు చూశాడు శంకర్! ప్రత్యేకంగా ఉన్న పట్టె మంచంపై పెద్దపిల్లను ప్రక్కన పెట్టుకొని నిద్రపోతున్నాడు సూర్యనారాయణ! దగ్గర్లో ఉన్న మంచంపై చిన్నపిల్లను పెట్టుకొని నిద్రపోతోంది అతని భార్య. శంకర్కి ఆ దృశ్యం కన్నులపండువుగా ఉంది. కళ్లు చెమర్చినవి. అని తుడుచుకొని పాంటు జేబులోంచి డైరీ మనీపర్సు బైటికితీసి, కమ్మలగుండా చేయి పోనిచ్చి, పర్సు, డైరీ ఉంచి దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి, 'అమ్మయ్య' అనుకున్నాడు. ఈ సత్కార్యము చేసిన శంకర్ మనస్సు ఆనందంతో గంతులువేస్తోంది. వెయ్యిరూపాయల పర్సు లాగినా శంకర్ ఇంత ఆనందంగా ఉండేవాడు కాదు. పిల్లలతోను, భార్యతోను కళకళలాడిన సూర్యనారాయణ కుటుంబాన్ని కష్టాల కారుమబ్బు కమ్మదు. అదే అతని ఆనందం.

శంకర్ బైటపడటానికి, బైటనుంచి లోపలకు దూకటానికి సాయపడిన కాంపౌండ్ గోడదగ్గరికొచ్చాడు. కాని బైట సినిమానుంచి ఇంటికి వస్తున్న జనం సవ్వడి వినిపిస్తోంది. అద్భుతంగా నటించాడు. 'పాట బాగుంది' ఇత్యాది ప్రశంసా వాక్యాలు వినబడుతున్నాయి. 'ఓహో సినిమా వదిలిపెట్టారు కాబోలు. ఇపుడీ ఇంటినుంచి బయటపడటమెట్లా ? కాసేపిక్కడ ఉంటే ఇంట్లోవాళ్లు లేచినా లేవవచ్చు! తనపని ఇప్పుడు కన్నా ఘోరంగా రూపొందవచ్చు. వాకిలిద్వారం నుంచి వెళ్లితే అనుమానానికి ఆస్కారం ఉండదు! ఇంటికి పంచపాళీ ఉంది. పంచపాళీముందు పది

తండ్రి:-అరేయ్ అబ్బాయ్! ఏం చేస్తున్నావురా అక్కడ?

అబ్బాయి:-(డిటెక్టివ్ నవల చదువుతూ) చదువుకుంటున్నాను నాన్న!

తండ్రి:-(కొన్ని క్షణాల తరువాత) ఎంతవరకు చదివావురా?

అబ్బాయి:- (గబుక్కున) రామంను ప్రకాశరావు హత్య చేసేంతవరకు! (అని కసుక్కున నాలుక కరచుకున్నాడు.)

అచ్చి రఘురామరెడ్డి (మద్రాసు)

గజాల ఖాళీస్థలం ఉంది. వాకిటతలుపుతీసి బయటపడదా మనుకున్న శంకర్ వెనుదిరిగి వాకిట తలుపుకు పంచపాళీకి నడమధ్యనున్న ఖాళీలోకి వచ్చాడు పంచపాళీలో ఎవరో ఒంటరిగా పడుకొని ఉన్నారు. బెడ్లైట్ గుడ్డికాంతి వెళ్ళగక్కుతోంది ఏకాదశినాటి వెన్నెల చల్లగా మెరుస్తోంది. ఇంతటి కాంతిలో శంకర్ కళ్లు నిశితంగా చుట్టూ చూసి, వరండాలో తగిలించివున్న ఫోటో చూసి ఆశ్చర్యంతో స్తంభించినాయి. అది శంకర్ తల్లి ఫోటో! శంకర్ ఉద్విగ్నమనస్కుడైనాడు. "తన తల్లి ఫోటో అక్కడికెలా వచ్చింది ? అసలు ఆ యింటివార్కి తన తల్లికి ఉన్న సంబంధమేమిటి ?" ఇత్యాది ఆలోచనలు శంకర్ బుర్రలో గిర్రున తిరుగుతున్నాయి! కనుక్కోనా అనుకొన్నాడు. కాని ఏమని కనుక్కుంటాడు? తన చేతులారా సంకెళ్లు తెచ్చుకోవాలి ఆవిషయం కనుక్కోవాలంటే ! తన్నందరూ పిచ్చికుక్కను తరిమినట్లు తరుముతారు. కాని తల్లికి నమస్కరిద్దామన్న కోరిక నణుచుకోలేకపోయాడు శంకర్. కాలిబూట్లు విప్పి మెట్లెక్కి తల్లి ఫోటోకి నమస్కరించి, ఆ లైటు గుడ్డి కాంతిలోనే ఆ పడుకొన్న మనిషిని పరీక్షించాడు శంకర్! తాను కలగంటున్నాడా ? అని భ్రమించాడు. కలకాదు నిజమేనని బలవంతంగా నిర్ధారించుకొన్నాడు. నెరిసినజుట్టు గడ్డంతో పడుకొన్న ఆ ఏభై ఏళ్ల వృద్ధుడు శంకర్ తండ్రి, అనూరాధ మరణంతో ఇల్లు విడిచిన సీతమ్మ భర్త సీతారామయ్యగారు!!

శంకర్కి నిజమన్న నమ్మకం కల్గినతర్వాత కన్నీళ్లు ఆగలేదు. ఆనందాశ్రువులతో 'నాన్నా' అని పిల్వబోయాడు. కాని గొంతు పెగిలి రాలేదు! అతని కంఠాన్ని ఎవరో నొక్కినట్లు బాధపడ్డాడు. 'తనెవరు ? జేబుదొంగ! సంఘం దృష్టిలో నీచుడు ! ఇటువంటి దొంగ తన కొడుకన్న సంగతి తెలుస్తే ఏ తండ్రిహృదయం పగిలి ముక్కలుగాదు ? ఈపాటికి తనతండ్రి తను చచ్చానని భావించుకొని ఉంటాడు. ఆభావనే ఉండనీ! తను లేపితే తన్ను అసహ్యించుకోవటమే గాక బాధపడతాడు తనేదో పుణ్యంచేసుకోబట్టే తండ్రిని చూడగల్గాడు. కాని తనబాధ తల్లి కోర్కె తీర్చలేదనే ! చెల్లెలును జాగ్రత్తగా కాపాడలేకపోయాడు. నీచమైన బ్రతుకు బ్రతుకుతున్నాడు! అమ్మ, కనపడితే నాన్నకి చెప్పమన్న మాటలను చెప్పడానికిక్కూడా ఆ వృత్తే అడ్డం వస్తోంది!' ఇలా ఆలోచించి సంతతంగా కురుస్తున్న కన్నీళ్లొపుకుంటూ తండ్రిపాదాలను స్పృశించకుండా నమస్కరించి, వెళ్లబోయి, తండ్రి మంచి ప్రక్కనే ఉన్న మంచినీళ్ల మరచెంబును చూడక తన్నాడు!

ఆ చెంబు శంకర్కి అనుగుణంగా నడుచుకోలేదు అది మెట్లమీద నుంచి 'టం టం టం' అన్న శబ్దంతో దొర్లిపోయింది. ఈ శబ్దానికి సీతారామయ్యగారు హఠాత్తుగా లేచి, "దొంగ దొంగ" అని గట్టిగా అరిచారు లోపలనుంచి సూర్యనారాయణ, అతని భార్య వచ్చారు. సూర్యనారాయణ వాకిలి తీశాడు. ఇరుగుపొరుగువాళ్లు లోపలకి వచ్చి "ఏమిటండీ?" అని అడుగుతున్నారు. తండ్రి కంఠం వినబడగానే శంకర్కి కాళ్లసత్తువ ఎవరో లాగేసినట్లయి, శిలాప్రతిమవలె అక్కడే నిలబడిపోయాడు ఆ సమయంలో శంకర్ చొక్కాను గుప్పెటతో తన చేతులతో బంధించివేశారు సీతారామయ్యగారు. తండ్రికి ముఖం చూపటాని కిష్టంలేక పక్కకు తిప్పేసుకున్నాడు శంకర్.

దొంగని తెలిసి ఇరుగుపొరుగులు "చూస్తారేమండీ నాలుగు తన్ని పోలీసుల కప్పచెప్పక" అన్నారు. ఒక ప్రబుద్ధుడు పోలీస్ స్టేషన్కి పరిగెత్తాడు. సీతారామయ్యగార్కి తన చేతులలో చిక్కిన దొంగని చూస్తుంటే నమిలి మింగెయ్యాలన్న కోపం వచ్చింది. పళ్లు పటపటమని కొరికారు. గొంతు నులిమి మింగెయ్యాలన్నంత కోపం కట్లు తెంచుకొంది. దొంగని తన కసిదీరా కొడ్దామని కుడిచేయి ఎత్తారు కాని ఎత్తిన చేయి అలాగే ఉండిపోయింది. ఆయనకు ఆనందంతో కళ్ళ

'ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక'లో
ప్రకటనలు మీవ్యాపారాభివృద్ధికి
తోడ్పడుతాయి.

తరచుగా మూత్రవిసర్జన

చక్కెరతో గాని, చక్కెర లేకుండగాని తరచుగా మూత్రము వెలువడుట మిక్కిలి ప్రమాదకరమైన చిహ్నము. శరీరాన్ని గుల్ల చేయడమే కాకుండా ఈవ్యాధి, తనబంధలో చిక్కినవారిని ఆగోజు కాగోజు మృత్యువుకు ఆసన్నుని చేయును. ప్రథమదశలో శారీరక మానసిక శ్రమలకు యిచ్ఛగించకుండుట, నడుములో నొప్పి, మాపుమాంద్యము, తొడల్లో తిమ్మిరి, నరముల బలహీనతతో యీ వ్యాధి కాడచూపును. పై లక్షణములతో కూడిన వ్యాధికి వెంటనే తగిన చికిత్స చేయించకున్నచో, అధికదాహం, ఆకలి, గొంతు నోరు రెండుట, గురదలు, కాళ్ళలో పగుళ్ళు, తూకం తగ్గడం, శరీరమంతా పోట్లు, కీళ్ళ నొప్పులు, కంటిపొరలు, క్షయ, గడ్డలు, గాచ పుండ్లు, ఇట్టి భయంకర బాధాకరమైన వ్యాధులు యెన్నో సంభవింపవచ్చును.

"వీనస్ ఛారమ్" మాత్రలు వాడి అనేక వేల మంది తమబాధలనుండినివారణపొంది మృత్యుకరాళముననుండి రక్షింపబడిరి. "వీనస్ ఛారమ్" శాస్త్రీయ పద్ధతులమీద ప్రాచీన యూనాని వైద్యవిధానం ప్రకారం అమూల్య ఓషధుల శాకపదార్థముల, స్వాభావిక క్షారముల సారముతో తయారైనవి. "అమిత దాహము, మూత్రంలో చక్కెర తగ్గి పలుమారు మూత్ర విసర్జనచేయుఅవసరము 2 లేక 3 రోజులలోనే మీకు చాలాభాగము నివారణయగును. కొద్ది రోజులలోనే మీకు సగానికిపైగా స్వస్థత చేకూరిన ట్లనిపించును. "వీనస్ ఛారమ్" కొద్ది వ్యయముతో సుఖముగా, తేలికగా సేవించవచ్చును. దీనికి ప్రత్యేకపథ్యము లేదు. నిరాహారముతో నుండే అవసరంలేదు. రోగులు పుష్టికరమైన ఆహారము తినెంగుకై ఇదివరకటి కంటే ఎక్కు వరకాల ఆహారపదార్థములు తీసికొనవచ్చును. వివరములుగల ఇంగ్లీషుకరపత్రములు అడిగినవారికిఉచితముగా పంపబడును.

50 బిళ్ళలఖరీదు రు. **6-75** న. పై. మాత్రమే. పోస్టేజినిమిత్తం రు. **1-6** న. పై. అదనం. (ఒకేసారి రెండు, అంతకుపైగా సీసాలను తీసికొన్నచో పోస్టేజి ఉచితం.)

(SELLING AGENTS)
Barrys Commercial Corporation
(A. P. W)
27/A, Dhurumtollah Street
CALCUTTA-13

దొంగా మనిషే!

నీళ్ళు తిరిగినాయి. అంతులేని ఆనందం ఆయన వృద్ధశరీరాన్ని వణికింపజేసింది. అయిదు నిమిషాల క్రితం వెలిగించిన వంద కాండిల్ పవర్ బల్బు కాంతిలో అటువైపు ముఖం తిప్పుకున్న దొంగ కుడిచెంపపై తేనెరంగు పుట్టుమచ్చ కొట్ట వచ్చినట్లు సీతారామయ్యగారికి కన్పించింది. ఎత్తిన చెయ్యి దింపి, ఆ దొంగను కదుపుతూ "నీపేరేమిటి బాబూ ? నీదేవూరు ?" అని అడిగారు ఆత్రంగా.

నోరు విప్పితే కంఠస్వరం గుర్తు పడతాడేమోనని శంకర్ నోరు విప్పలేదు. పిచ్చిగాని కన్న కొడుకు కంఠస్వరం వందమందిలో ఉన్నా కన్న తండ్రి గుర్తు పట్టకుండా ఉంటాడా ? నోరు విప్పి సమాధానం చెప్పకపోయినా శంకర్ వస్తున్న దుఃఖాన్ని అతి కష్టంపై పళ్ళు బిగించి ఆపుకొంటున్నాడు. దొంగప్రవర్తన వలన సీతారామయ్యగారి అనుమానం స్థిరపడ్డది. ఆయన దొంగ ఎడమచేయి లాగి షర్టు కప్పుగుండీలు వూడదీసి చూశాడు. లైటుకాంతిలో 'డి. శంకర్' అన్న పచ్చ స్పష్టంగా కనపడ్డది. సీతారామయ్యగారు ఆనందంతో ఊగిపోతూ నీళ్ళు నిండుకున్న కళ్లతో చేతులుచాచి "నాయనా ! శంకర్" అని ఆర్ద్రంగా పిలిచారు. నాన్న పిలుపులో కన్పించిన ఆప్యాయత, ఆనందం, ఆర్ద్రానికి శంకర్ మైనంలా కరిగిపోయి, నిలువలేక "నాన్నా !" అని వెర్రికేక వేసి సీతారామయ్యగారి మెడ కౌగలించుకొని భోరున ఏడ్చాడు. కాని వెంటనే తండ్రిమెడ వదిలి, దూరంగా జరిగి, "నీచుడ్ని, నీ కొడు కన్న అర్హత పోగొట్టుకున్నవాడ్ని ! ఈ పాపిని అంటుకొని నీ పవిత్రశరీరము కలుషితం చేసుకోకు! నీ కొడుకు శంకర్ చచ్చాడనుకో నాన్నా ! నన్ను అంటుకోకు" అన్నాడు.

కొడుకు కారుస్తున్న కన్నీటిని చూచి, కొడుకన్న ఆఖరి మాటలకు చలించి "నాయనా" అని కొడుకును గట్టిగా కౌగలించి "ముల్లోకాధిపతి యయినా, మూర్ఖుడైనా, దొంగయినా కొడుకు కొడుకే ! పదిహేను సంవత్సరా లనంతరం నా కళ్ల బడ్డ నా కొడుకు దొంగయినా, హంతకుడైనా నా కొడుకే" అన్నారు ఆప్యాయంగా కొడుకు వీపు నిమురుతూ సీతారామయ్యగారు.

ఇంతవరకు మామగారి ప్రవర్తన అర్థంగాకుండా చూస్తున్న సూర్యనారాయణ "ఎవరండి?" అని అడిగాడు సీతారామయ్యగార్ని.

సీతారామయ్యగారు మెరిసే కళ్లతో "అర్థంకాలేదా బాబూ ? పదిహేను సంవత్సరాల క్రితం నేను విడిచివెళ్లిన నా పెద్దబిడ్డ, నీ బావమరిది! మన సుశీల అన్నయ్య శంకర్." అన్నారు వివరంగా.

సుశీలపేరు వినగానే శంకర్ ఆనందాశ్రువులతో "సుశీల ఇక్కడే ఉన్నదా ?" అని అడిగాడు ఆత్రంగా. "ఇవిగోనండి మీ పర్సు, డైరీ గది కిటికీలో పెట్టిఉన్నాయి" అంటూ సుశీల లోపలనుంచి వచ్చి భర్తకిచ్చింది.

సూర్యనారాయణ శంకర్‌వైపు చూశాడు. శంకర్ చటుక్కున సూర్యనారాయణ పాదాలు పట్టుకొని "బావా ! బావా అనటానికిగల అర్హత ఏనాడో కోల్పోయాను. కాని ఉండబట్టలేక ప్రార్థిస్తున్నాను. దొంగచెల్లెలని నా చెల్లెలను అష్ట కష్టాలపాలు చేయకు. నిర్భాగ్యుడైన నీ బావమరిదికి ఈ సహాయం చేయలేవా ?" అని దీనంగా పల్కుతున్న బావమరిదిని సహృదయతతో లేవనెత్తి "బావా ! అంత నీచుడినా ? కాని నిన్ను దొంగని ఎవరన్నారు ? నీలోవున్న దయాదాక్షిణ్యాలు, మానవత్వం దొరలలాగా రొమ్ము విరుచుకుని తిరిగే వాళ్ల కున్నాయా ? చెల్లెలు భర్తని తెలియకపోయినా నా కష్టాలు నా డైరీద్వారా తెల్సుకొని రెండు వందల రూపాయలు పువ్వుల్లో పెట్టి అప్పగించిన నీవు దొంగవా ?" అన్నాడు సూర్యనారాయణ

శంకర్ ఆనందపూరితమైన కళ్లతో సుశీలని చేరి "చెల్లీ ! ఎంత పెద్దదానివయ్యావమ్మా ? నిన్ను చూస్తుంటే చనిపోయిన అమ్మ గుర్తుకు వస్తున్నదమ్మా" అని కన్నీళ్లను రుమాలుతో తుడుచుకున్నాడు.

ఇంతలో పోలీసులు రానేవచ్చారు టకటక బూట్ల చప్పుడుతో. అదివరకు పోలీసులు అల్లంత దూరంలో కనబడితే ఇటునుంచి ఇటే తప్పించుకొనిపోయే శంకర్ లొణక్క బెణక్క అలాగే నిర్భయంగా నిల్చొన్నాడు. కాని సీతారామయ్యగారి కళ్లల్లో భయం కన్పిస్తోంది. ఆయన విడువనన్నట్లు కొడుకుచెయ్యి పట్టుకున్నారు. పోలీస్ సబిన్‌స్పెక్టర్ వస్తూనే శంకర్ చెయ్యి పుచ్చుకుని "నిన్ను అరెస్ట్ చేస్తున్నాను" అని వ్యంగ్యంగా నవ్వాడు.

సీతారామయ్యగారు కోపోద్దీపిత కంఠంతో "మీకేం అధికారం లేదు ! మేము మీకు రిపోర్టు ఇవ్వలేదు. ఇతను నా కొడుకు. వాళ్ల చెల్లెల్ని, బావమరిదిని చూడటానికి వచ్చాడు. అది నేరమా ?" అన్నారు.

కాని ఇన్‌స్పెక్టర్ మామూలు కంఠంతో "వెరీ సారీ సార్ ! ఇతను పదేళ్లనుంచి గుంటూరులో ప్రసిద్ధిచెందిన జేబుదొంగ ! ఇతన్ని పట్టుకోవాలని పోలీసుశాఖ ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేసింది. కాని తప్పించుకున్నాడు. ఇవ్వాళ్టికి చిక్కాడు. లాభం లేదు" అన్నాడు.

"వదులు నాన్నా ! నే చేసిన పాపాల కదే నిష్కృతి. నా పాపాలకు శిక్ష అనుభవించిన తర్వాత మళ్లీ నిన్ను కల్సుకుంటాను" అని చెల్లెలువైపు తిరిగి "చెల్లీ! తండ్రి తరువాత తండ్రి అంతటివాడు అన్న ! నీకు అన్ననైన నేను నీ భర్తజేబు కొట్టి నీకు మనస్తాపం కల్గించాను.

"కాని ఒక్కటి నిజం తల్లీ ! ఈ వృత్తి మానాలని నీ అన్న చాలా ప్రయత్నించాడు. కాని సంఘం అతనికి అవకాశము ఇవ్వలేదు ఎన్నాళ్లో నీ అన్న నిశ్శబ్దముగా తనలో తానే కుమిలికుమిలి విసిగించాడు. అంతంలేని మనోక్షోభ అహర్నిశలు అనుభవించాడు. గౌరవంగా బ్రతకాలని ఉవ్విళ్లూరాడు."

దొంగా మనిషేనమ్మా ! అని తండ్రివైపు తిరిగి "ఈ వయసులో సుఖపెట్టవలసింది కష్టపెడుతున్న నన్ను మన్నించు నాన్నా" అని తండ్రికి నమస్కరించి "పదండి ఇన్‌స్పెక్టర్‌గారూ!" ముందుకు అడుగు వేశాడు. ★